

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้วินิจฉัยชี้ขาด กรณีนายสุบิน พิพรพงษ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีคำร้องลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ข้าราชการการเมือง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ โดยมีข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ดังนี้

๑. นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) ในรัฐบาลพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๕๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

๒. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีหน้าที่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ผู้ถูกร้องจึงต้องยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง และต้องยื่นภายใน สามสิบวันนับแต่วันพ้นทุกตำแหน่ง และต้องยื่นอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง เป็นเวลาหนึ่งปี

๓. ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ยื่นเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ (บัญชีเดียวกัน)

๔. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง (เป็นบัญชีเดียวกัน) พบว่าการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวของผู้ถูกร้องไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญคือ ไม่ยื่นบัญชีพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน ได้แก่

- ๑) สิ่งปลูกสร้างอื่นของตน มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- ๒) คู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ของตนเองและคู่สมรส มูลค่า ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- ๓) เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคารของตนเอง จำนวน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- ๔) เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่นของตนเอง จำนวน ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

รวมทั้งได้พบว่า รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงดังนี้

รายการ	ผู้ยื่นแสดง		ผลการตรวจสอบ	
	ของผู้ยื่น	ของคู่สมรส	ของผู้ยื่น	ของคู่สมรส
<u>เงินฝากธนาคาร</u>	ไม่แสดง	ไม่แสดง	๔ บัญชี	๑ บัญชี
			๓๑,๕๑๒.๕๖	๔๕,๕๕๕.๖๔
<u>เงินลงทุน</u>				
- หลักทรัพย์	ไม่แสดง	ไม่แสดง	๒ แห่ง ๑๗,๐๐๐	๑ แห่ง ๒,๐๐๐
จดทะเบียน ๑				
- หลักทรัพย์อื่น	ไม่แสดง	ไม่แสดง	๑ แห่ง	๑ แห่ง
			๑๑,๕๕๐,๐๐๐	๑๑,๔๕๐,๐๐๐
<u>ที่ดิน</u>	ไม่ระบุจำนวนแปลง	๕ แปลง	๓๔ แปลง	๒๔ แปลง
	๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ไม่ระบุมูลค่า		
	(แนบโฉนดกรรมสิทธิ์			
	ของตนเอง ๑ แปลง			
	ของ บ. พิพรพงษ์			
	๑๓๘ แปลง)			
<u>เงินเบิกเกินบัญชี ๑</u>	ไม่ระบุจำนวนแห่ง	ไม่แสดง	๒ แห่ง	๓ แห่ง
	๖๐,๐๐๐,๐๐๐		๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖	๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓

๕. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช. ๑๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๐๒๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๓ ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๖๕๐ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๔ ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๖/๐๐๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยตนเองจึงไม่ทราบรายละเอียด และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความว่า เป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ซื้อที่ดินมาแบ่งขายเป็นโครงการๆ ไม่อาจจะจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง เนื่องจากส่วนใหญ่ได้ขายและโอนไปแล้ว ที่เหลือก็ติดจำนองธนาคาร ส่วนหนี้สินเงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงินนั้น บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้วก็ปิดบัญชี ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มีการเคลื่อนไหวและไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบ และเมื่อกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เชิญให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้งในเดือนมกราคม ๒๕๕๕ ก็ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง

๖. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ มีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง ว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

ศาลรัฐธรรมนูญได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งปรากฏหลักฐานการตอบรับทางไปรษณีย์ว่า คนในบ้านเป็นผู้รับเอกสารแทน และเมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นคำชี้แจง จึงมีประกาศศาลรัฐธรรมนูญ ให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาขึ้นต่อศาลภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศ เมื่อครบกำหนดแล้วผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ข้อกำหนด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๕๑ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

LIRT

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมืออยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย

มาตรา ๒๕๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรณการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรณการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่ถูกถอดตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๒๕๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรณการกระทำดังกล่าวแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

ฯลฯ

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี

ฯลฯ

(๑๐) ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ฯลฯ

มาตรา ๑๐ ข้าราชการการเมืองนอกจากตำแหน่งรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออก ไม่ว่าจะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่ก็ตาม

(๔) นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งตั้งออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕

พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งในบัญชีเดียวกัน ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีดังกล่าวในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ตรวจพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน จำนวน ๔ รายการคือ (๑) สิ่งปลูกสร้างของตนเองมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒) คู่มือการจดทะเบียน

รถยนต์ของตนเองและกลุ่มรถมูลค่า ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคารของตนเอง จำนวน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๔) เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่นของตนเอง จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้ตรวจพบว่า รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องกับความเป็นจริง ๔ รายการ คือ (๑) เงินฝากธนาคาร ไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ ทั้งของผู้ยื่นและคู่สมรส ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ยื่นมี ๔ บัญชี จำนวนเงิน ๓๑,๕๑๒.๕๖ บาท คู่สมรสมี ๑ บัญชี จำนวนเงิน ๔๕,๕๕๕.๖๔ บาท (๒) เงินลงทุนประเภทหลักทรัพย์จดทะเบียน ไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ ทั้งของผู้ยื่นและคู่สมรส ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ยื่นมี ๒ แห่ง จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท คู่สมรสมี ๑ แห่ง จำนวน ๒,๐๐๐ บาท หลักทรัพย์อื่นก็เช่นเดียวกันไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ยื่นมี ๑ แห่ง จำนวน ๑๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท และคู่สมรส ๑ แห่ง จำนวน ๑๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท (๓) ที่ดิน ผู้ยื่นไม่ระบุจำนวนแปลง จำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แบบโฉนดกรรมสิทธิ์ของตนเอง ๑ แปลง ของบริษัท พิศรพงษ์ ๑๓๘ แปลง) คู่สมรสแสดงไว้ ๕ แปลงไม่ระบุมูลค่า ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ยื่นมี ๓๔ แปลง คู่สมรสมี ๒๔ แปลง (๔) เงินเบิกเกินบัญชีผู้ยื่นไม่ระบุจำนวนแห่ง จำนวนเงิน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ ผลการตรวจสอบพบว่าผู้ยื่นมี ๒ แห่ง จำนวน ๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖ บาท และคู่สมรสมี ๓ แห่ง จำนวน ๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓ บาท ผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ และให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๔ ครั้ง ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชี ฯ จึงไม่ทราบรายละเอียดและได้มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนเองเป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ชื่อที่ดินมาแบ่งขายเป็นโครงการฯ ไม่อาจจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง ส่วนใหญ่จะขายและโอนไปแล้วที่เหลือก็ติดจำนอง ส่วนหนี้สินเงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงิน บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มีการเคลื่อนไหวรวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบคำชี้แจงของผู้ถูกร้องดังกล่าวเป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้น เมื่อผู้ร้องเชิญผู้ถูกร้องไปชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้งในเดือนมกราคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ยอมชี้แจง และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเปิดโอกาสให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง ผู้ถูกร้องก็ได้ยื่นคำชี้แจงแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบคือ สำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง และมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง ให้ครบถ้วน และผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายมงคล สระภู

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ